UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria q[ua]rta i[n] Rogationib[us]. Textus euang. Lu ca. xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

ctā inq̄ntū in oīb⁹ reb⁹ opak dans eis eē
ꝛ ꝑ potentiā inq̄ntū oia ei⁹ potētie ſub
ȳcīunt: ꝛ ꝑ ꝑſentiā inq̄ntū oia ita nouit
ſicut nos ea q̄ nobis p̄ntia ſūt tñ dr̄ ad ali
quē locū venire inq̄ntū eſt ibi nouo mō
ſicut dr̄ ad cor peccatoris venire qñ nouit eſt
in eo ꝑ grām (Itez relinq̄ mōm) q̄ ad
carnis p̄ntiaz: nō q̄ ad modos illos q̄b⁹
vt de⁹ vbiq̄ ē. neq̄ q̄ ad gn̄alē mōi gu-
bernatiōez ꝛ ſacr̄m altar̄: ꝛ q̄ ad auxili
um ſpūale fideliū: cū q̄b⁹ ē vſq̄ ad ꝯſū-
matiōez ſcl'i Mat. vl. (ꝛ vado ad prez)
ꝑ celi aſcēſionē. Sz quō dr̄ fuiſſe ad pa-
trē cū pr̄ vbiq̄ ſit? Ad h̄ dr̄ ꝙtriplicitér
ibat ad prez. Prio ſe ei offerēdo i cruce.
Scdo ſe ei p̄ſentādo in immortalitate.
Tertio aſcēdēdo ad celū in q̄ de⁹ q̄ vbi
q̄ ē ſpūalit̄ dr̄ eſſe ꝑ oſtenſionē ſue glīe
q̄ꝛ ꝛ illa corpa pulcriora fec: imo in celo
empyreo corpal' glīa mōi ichoata eſt: ꝛ
in eis ſe ſctis fruēdū regularit̄ exhibet.
(Dicūt ei diſcipl'i) q̄ apti⁹ q̄ añ de pr̄e
itellexerūt (Ecce nūc palā loq̄ris ꝛ puer
biū nullū dic̄) Hila. v. d̄ tri. Sciebant
diſcipl'i dñm a deo miſſū: exiſſe tñ a deo
neſciebāt. Inenarrabilē ꝓ illā filij na
tiuitatē ꝑ ꝓturē dicti iſtius itelligētes
tūc ꝑmū ceperūt aduertere cū illū vi-
derūt ſine puerbijs eē locutū. Nō eñ ꝑ
ꝯſuetudinē hūani part⁹ d̄s ex d̄o naſcit̄
cui⁹ a deo exitio poti⁹ q̄ partus ē. Hec
ille. (Nūc ſcim⁹ q̄m oia ſcis) q̄ꝛ. ſ. vt ait
Chry. ea q̄ i eoꝝ mētib⁹ erāt dixerat (et
nō ē op⁹) tibi (vt q̄s te introget) ad h̄ vt
ſcias q̄d ſcire q̄s velit: ꝛ q̄ ſt̄ q̄ nos ſcan
daliżāt: vt ait Chry. Eſt tñ op⁹ ſcire vo
lenti vt introget eū: ſic d̄t Aug. (In
h̄ credim⁹ q̄ꝛ a deo veniſti) q̄ꝛ. ſ. ꝓuidere
hoim cogitat⁹ potes. vt d̄t Aug.

Feria q̄rta i Rogationib⁹.
Textus euang. Lu ca. xi.

Q Uis veſtrum habebit
amicū ꝛ ibit ad illū me
dia nocte et dicet illi:
Amice: cōmoda mihi
tres panes: quoniā amic⁹ meuſ
venit de via ad me: et nō habeo
quod ponā ante illū. et ille dein
tus reſpōdēs dicat. Noli mihi
moleſtus eſſe: iam oſtiū clauſuz
eſt: ꝛ pueri mei mecū ſunt in cu
bili: nō poſſuz ſurgere ꝛ dare ti
bi. Et ille ſi perſeuerauerit pul
ſans: dico vobis ꝛ ſi nō dabit il-
li ſurgēs eo ꝙ amic⁹ eius ſit: ꝓ-
pter improbitatē tñ ei⁹ ſurget ꝛ
dabit illi q̄tq̄t habz neceſſarios
Et ego dico vobis. Petite ꝛ da
bitur vobis. Querite ꝛ inuenie
tis. Pulſate ꝛ aperietur vobis.
Omnis enim qui petit accipit:
et qui querit inuenit: et pulſan-
ti aperiet̄. Quis autē ex vobis
patrē petit panē nunq̄d lapidē
dabit illi? Aut piſcē: nunq̄d pro
piſce ſerpentē dabit illi? Aut ſi
petierit ouū: nunq̄d porriget il
li ſcorpionē? Si ergo vos cū ſi-
tis mali: noſtis bona data dare
filijs veſtris: q̄nto mag̃ pater
veſter de celo dabit ſpiritū bo-
num petentib⁹ ſe.

Q Uis veſtruz habe
bit amicū ꝛc. Luce. xi. Pro
intellectu hui⁹ euangelij ſcī
endū eſt: ꝙ vt p̄z ex textu: h̄
quidā ex diſcipulis Ieſu cū vidiſſet il-
lū orantē: rogauit eū vt doceret quomō
orarēt ſui diſcipuli. Et ille dixit illī orō
nē dñicam: id eſt Pater noſter. Deinde
hortat⁹ eſt vt magnā ꝯfidentiā orando
haberēt in deū: ꝛ ad ꝑſeuerāter petēdū:
ꝛ hoc ſub q̄dā ſimilitudīe q̄ in p̄nti euā
gelio tangit̄: cū dicit̄ (Quis veſtrū ha-
bebit amicū ꝛc.) Et ſentētialiter inten-
dit dicere: ꝙ ſi aliq̄s habeat amicū a q̄
aliq̄d petat: q̄d ille ſcl'z aut bis neget: eo
ꝙ ſit ſibi incōmodū p̄ſtare quod petit̄:
tñ ſi freq̄nt̄ ꝛ ꝑſeuerāter petat: illa da-
bit oino: aut ꝓpter amiciciā: aut ꝓpt im-
portunitatem. Et in hoc vult inferre ꝙ
multo magis deus dabit nob: qui preci

Tria tāgūt i p̄nti e°
hortatio promiſſio
ꝯfirmatio

bus nr̃is nõ moleſtaꝶ:ſed delectaꝶ. Vñ
Augu. de q̃ſti.euãge. Compario eſt a
minori. Si em̃ amicꝰ hõ ſurgit de lecto
⁊ dat: nõ amicicia ſed tedio cõpulſus:
q̃to magis d̃s dat q̃ ſine tedio largiſſi
me donat qḋ petiꝶ. Hec ille. Poſita ãt
ſilitudine chꝛus infert vt ab amico nr̃o
.i. deo pr̃e nr̃o petamꝰ ⁊ q̃ramꝰ ab eo ob
tinere: ⁊ pulſemꝰ ad ianuã miſc̃dꝛie eiꝰ.
Vñ ꝑ iſta tria petere/ q̃rere/ ⁊ pulſare
ſcaꝶ idem. Oĩs em̃ q̃ petit accipit.ſ.ſi
petit pſeuerant/ ⁊ ad ſalutẽ/ ⁊ pie/ et ꝑ
ſe. vt habes a s. Tho.iiij.di.xv. Et in
tellige pie.i.cũ pietate/ ſiue latria/ ſiue
theoſebia: q̃ eſt ꝟtus q̃ d̃s coliꝶ corpe et
mẽte ſup oĩa. Pie g̃ petit q̃ deo ſubijciꝶ
ꝑ hũilitatẽ ⁊ dolorẽ de pctis ſuis: q̃bus
deo rebellauit. Vide in pñti euã. Deiñ
chr̃s q̃ dixerat deũ amicũ nr̃m: vult di
cere fortiꝰ.ſ.q̄ ipe eſt pr̃ nr̃: ⁊ clemẽtioꝛ
q̃ pr̃ carnalis. ⁊ ꝯñter maxima fiducia
debemꝰ ab eo petere. Dicit g̃.(Quis
ex vobis pr̃em).ſ.carnalẽ (petit panez:
nũq̃d lapidẽ dabit?).ſ.loco panis (illi)
ſ.filio ſuo.q.d.minime.(Si g̃ vos hoies
cũ ſitis mali).i.cũ poſſitis peccare: ſm
Chry. Vel ſm Be. loquiꝶ de pr̃ibꝫ pec
catoꝛibꝫ q̃ ſunt mali. Vel ſm eundẽ ma
li ſũt hoies oĩs nõ ſimplr̃: ſed reſpectu
dei q̃ eſt eſſentia bonꝰ. Vel poſſunt di
ci hoies mali rõne pcti originalis ⁊ fo
mitis.i.male inclinatiõis.(Noſtis).i.
conſueuiſtis (bona data) vobis a deo:
(dare filijs vr̃is) petentibꝫ (q̃to magꝫ
pr̃ vr̃ celeſtꝫ) q̃ nõ põt eſſe malus: et nõ
eſt pctõꝛ: ⁊ eſt eſſentialiꝶ miſericoꝛs: et
nullã habet malã inclinationẽ (de celo
dabit ſpm̃ bonũ petentibꝫ ſe).i. dabit
ſeipm ⁊ ꝯñter oĩa alia bona. Augu. de
ꝟbis dñi. Ergo auare q̃d q̃ris? aut ſi
aliud petis: q̃d tibi ſufficit cũ deus non
ſufficit? Hec ille.

In vigilia Aſcẽſionis.
Tex.euãg. Jo.ca.xvij.

Vbleuatꝫ oc̃lis Jeſus
in celũ: dixit. Pr̃: venit
hoꝛa: clarifica filiũ tuũ:
vt filiꝰ tuꝰ clarificet te. Sic̃ de
diſti ei pote. oĩs car. vt oẽ qḋ ⁊c̃.

Sublevatis oc̃lis ie
ſus. ⁊c̃. Joãnis.xvij. Vide in
ſabbo ante dñicam palmaꝝ. ⁊c̃

In die Aſcenſionis.
Textus euange. Mar.cap.xvi.

Recũbentibꝫ vndeci di
ſcipl̃is appꝛuit illis Je
ſus: ⁊ exꝓbꝛauit icre
dulitate illoꝝ ⁊ duriciã
coꝛdꝫ: q2 his q̃ viderãt eũ reſur
rexiſſe nõ crediderãt. Et dixit
eis. Euntes in mundũ vniuer
ſuꝫ p̃dicate euãgeliũ om̃i crea
ture. Qui crediderit ⁊ baptiza
tus fuerit: ſalꝰ erit. Qui ꝟo nõ
crediderit: cõdẽnabiꝶ. Signa
aũt eos q̃ crediderit: hec ſequeꝶ
In noĩe meo demonia eijcient:
linguis loquenꝶ nouis: ſerpen
tes tollẽt. Et ſi moꝛtifeꝝ q̃d bi
berint: nõ eos nocebit. Super
egros manꝰ imponẽt: ⁊ bene ha
bebũt. Et dñs q̃dem ieſus poſt
q̃ꝫ locutꝰ eſt eis aſſumptꝰ eſt in
celũ: ⁊ ſedet a dextrꝫ dei. Illi au
tem ꝓfecti p̃dicauerũt vbiqꝫ do
mino cooꝑante: et ſermonẽ cõ
firmante ſequentibꝫ ſignis.

Recumbentibus vn
decim diſcipl̃is / appꝛuit illis
ieſus ⁊c̃. Marc̃.xvj. In pñti
euãge. tanguꝶ tria pũcta q̃ ſc̃
Redargutio: impoſitio: ⁊ aſſumptio.
Quantũ ad p̃mũ tangiꝶ increpatio/
qua chr̃s de tarditate credendi diſcipu
los increpauit. Sunt aũt circa apparĩ
tionẽ: de q̃ in pñti euãge. agiꝶ duo ꝑnoĩ
tãda: ⁊ p̃mũ eſt de loco in q̃ fc̃a eſt. Vñ